Tîrgu-Mureș
108

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXIX — NR 7342 | 4 PAGINI 30 BANI | Duminică 4 martie 1973

Ziarele de astăzi publică

REZOLUȚIA PLENAREI C. C. AL P. C. R.

din 28 februarie — 2 martie 1973

ÎN LUMINA DOCUMENTELOR DE PARTID PRIVIND EDUCAȚIA SOCIALISTĂ A MASELOR ȘI AȘEZAREA RELAȚIILOR DIN ORÎNDUIREA NOASTRĂ PE BAZA ÎNALTELOR PRINCIPII ALE ETICII ȘI ECHITĂȚII

MIȘCAREA SPORTIVĂ TREBUIE SĂ ADUCĂ O CONTRIBUȚIE MULT MAI EFICIENTĂ LA FORMAREA CETĂȚENILOR DE NĂDEJDE AI PATRIEI!

Continuăm astăzi investigația în domeniul muncii de educație cu sportivii desfășurată la nivelul diferitelor verigi ale mișcării noastre de educație fizică. Totodată, am cerut părerea în această problemă deosebit de importantă, căreia trebuie să i se acorde toată atenția, unor iubitori ai sportului dintr-o mare uzină bucureșteană.

Anchetă-fulger la Uzina „Timpuri Noi"

CAMPIONUL TREBUIE SĂ FIE UN EXEMPLU DEMN DE ADMIRAT ȘI DE URMAT!

Am întreprins o anchetă fulger în rîndurile salariaților unei mari unități industriale bucureștene — UZINA DE MOTOARE ȘI COMPRESOARE „TIMPURI NOI" — adresînd interlocutorilor noștri următoarea întrebare:

— CUM ESTE PRIVITĂ PROBLEMA EDUCAȚIEI SPORTIVILOR ÎN UZINĂ ȘI CARE SÎNT — ÎN VIZIUNEA DUMNEAVOASTRĂ — TRĂSĂTURILE ETICE DEFINITORII ALE SPORTIVULUI ZILELOR NOASTRE?

Toți cei cărora le-am solicitat opinia în această problemă au răspuns cu multă însuflețire la întrebarea pusă, manifestînd — în același timp — un interes deosebit pentru tema abordată. Să le dăm cuvîntul:

SPORTIVII CONSACRAȚI NU DAU ÎNTOTDEAUNA CELE MAI BUNE EXEMPLE!

DUMITRU RĂDULESCU (modelier metalic): „Pînă acum cîtva timp am jucat și eu fotbal în echipa uzinei. Chiar dacă nu înregistram întotdeauna rezultate foarte bune, pe plan disciplinar nu-mi amintesc să fi avut abateri. Eram cu toții prieteni, ne stimam și ne respectam reciproc, fiind — la rîndul nostru — apreciați în uzină pentru modul în care ne îndeplineam atribuțiile la locul de muncă. În ultimul timp, însă, în echipă au apărut cîteva manifestări nesportive, care au fost sancționate, firește, cu promptitudine. Mă gîndesc la cazul lui **Petre Militaru**, care a primit un avertisment sever pentru comportare necuviincioasă față de antrenor, și la **Gheorghe Velicu** — exclus din echipă, ca urmare a repetatelor absențe de la serviciu și a vieții nesportive pe care o ducea.

Unde trebuie căutată explicația acestor cazuri de indisciplină și de vedetism? După părerea mea, cred că și în exemplul negativ pe care îl dau unii dintre sportivii consacrați.

Ing. MIRCEA UNGUREANU (șeful biroului Proiectare): „Am văzut un fotbalist care ieșea din restaurant la ora 4 dimineața. Prefer să nu-i spun numele pentru că, din întîmplare, sînt un suporter înfocat al echipei în care joacă, dar cred că nu așa trebuie să trăiască el și să dea exemplu celor din jur, cu atît mai mult cu cît este un fotbalist bine cunoscut!"

„ȘI SUPORTERII AU UN ROL ÎN EDUCAȚIA SPORTIVILOR!"

DUMITRU ANTONESCU (turnător formator): „Cred că cluburile trebuie să manifeste o preocupare mai serioasă pentru educația jucătorilor, în special atunci cînd ieșirile nesportive — pe stadioane sau în viața de zi cu zi — sînt puse în discuție.

Anchetă realizată de
Horia ALEXANDRESCU
Adrian VASILESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

LIPSA DE FERMITATE ÎN EDUCAȚIA SPORTIVILOR POATE DUCE LA URMĂRI DINTRE CELE MAI GRAVE

Nu poți decît să-l crezi și să-l aprobi pe secretarul general al Federației române de box, Cristea Petroșeneanu, atunci cînd pronunță generoasele cuvinte: **„Prin însăși natura sa, înaintea multor altor sporturi, boxul stă sub imperiul educației. Dincolo de cerințele igienei personale, ale disciplinei impuse de limitele de greutate, e bine să nu uităm că boxerul nu are voie să folosească decît în ring și nu în viața de toate zilele ceea ce învață în sala de antrenament, că el — după ce se bate 3 reprize cu adversarul — se duce la sfîrșitul meciului să-l îmbrățișeze și să dea mîna cu antrenorul care l-a pregătit"...**

Aceste vorbe, aproape clasice în literatura pugilistică, sună foarte frumos și caracterizează marea masă a tinerilor noștri boxeri, bine educați, crescuți în spiritul sportivității și al respectului pentru muncă și pentru viața civică cinstită. Sîntem adesea foarte mîndri cînd putem semnala acele exemple care anihilează vechea prejudecată că boxerii ar fi, chipurile, simpli „bătăuși" sau că ei s-ar recruta dintre elementele reduse sau de la periferia vieții sociale. Cu multă plăcere am inserat recent rîndurile despre fruntașii boxului nostru Ion Alexe și Paul Dobrescu, care frecventează cursuri universitare, nu numai în domeniul educației fizice (cazul primului), ci și al științelor juridice (cazul celui de al doilea).

Cu atît mai mîhniți sîntem, firește, cînd se ivesc abateri de la aceste reguli ideale. Și, din păcate, boxul românesc a înregistrat în ultimul timp destule abandonuri de la legile moralei, nu numai sportive, ci și generale, cetățenești. Sînt destul de frecvente cazurile boxerilor fruntași, membri ai diverselor loturi, care duc o viață desfrînată sau încalcă sistematic regulile igienei sportive. Mai grav, s-a întîmplat ca doi boxeri gălățeni să săvîrșească un viol, pedepsit de lege. Sînt încă boxeri cu impozante titluri care nu și-au desăvîrșit nici măcar studiile elementare.

Se pune întrebarea: cum a reacționat federația și ce au întreprins educatorii din întreg sistemul boxului pentru a curma aceste rele? Din păcate, măsurile, chiar cu aparență severă, au fost de obicei înjumătățite, îndulcite sau anulate de alte măsuri, în așa fel încît efectul educativ s-a pierdut pe drum, lăsînd loc ideii că greșelile în box nu sînt pedepsite, ci găsesc... „înțelegere"! Numai așa se face că, în urma unor repetate abateri disciplinare (cu efecte vizibile în potențialul pugilistic), sancționarea drastică a lui Victor Zilberman a fost mereu tărăgănată, dăunînd ideii de educație în lumea boxului. Nu altfel s-a întîmplat multă vreme și cu incorigibilele capricii ale lui Aurel Dumitrescu. (Poate că aici ar trebui pusă în discuție și clemența inexplicabilă a clubului Steaua, păgubitoare sieși). Numai aminarea la nesfîrșit a unei măsuri hotărîte față de perpetua fugă de muncă și refugierea în băutură a lui Horst Stump a facilitat ajungerea la situația de azi cînd acest om tînăr, care a trecut prin mîna atîtor antrenori de lot, pare irecuperabil, aflîndu-se într-o situație tristă, la marginea societății, ca să ne exprimăm eufemistic. Este la fel de inexplicabil faptul că în acest caz nu am avut prilejul să înregistrăm intervenția colectivului uzinei „23 August", pe lîngă care funcționează clubul Metalul.

Mai mult dăunătoare prestigiului boxului nostru, care a ieșit cu obrazul pătat, au fost cazurile cînd boxeri de talia lui Ion Monea, Ion Cernea, Ion Alexe, Paul Dobrescu, Ion Covaci, Ion Pop, Ion Ciobanu, Ion Cernăianu, Ion Ciocîrlie, Ion Ciocîrlie, Ion Ciocîrlie